

Om forbuddet mod animeret børneporno

Emil Kirkegaard, medlem af Piratpartiet og filosofisk essayist, Emilkirkegaard.dk.

Jeg vil i dette essay diskutere forbuddet mod animeret børneporno og lave en række pointer. Mine kilder er samtlige netkilder som jeg kunne finde. De er alle angivet under "Referencer". Siden at udtalelserne er taget fra aviser, så kan uheldige citationer og fejlcitationer forekomme og de relevante politikere og deres partier har derfor en smule tvivl til gode.

Animeret børneporno er ikke børneporno

Nogle tror måske at denne sætning er sand "Alle F G'ere er G'ere", men den er forkert. Der findes en række prædikater som gør, at denne er forkert. Som eksempel tænk på "Alle imaginære katte er katte.", hvilket er forkert. Imaginære katte findes slet ikke og er derfor ikke katte. Ligeledes er det med "Alle fiktive personer er personer." hvilket også er forkert. Det er en uheldig egenskab ved sproget, at man kan fremstille misvisende sætninger således.

Når man læser Informationens titel "En helt legal form for børneporno" som fortsætter "Danmark er det eneste land i Skandinavien, hvor noget børneporno er lovligt.", så er den derfor ganske misvisende, da animeret børneporno slet ikke er børneporno. Børneporno (= child porn) er:

"The question of what constitutes child pornography is extraordinarily complex. Standards that are applied in each society or country are highly subjective and are contingent upon differing moral, cultural, sexual, social, and religious beliefs that do not readily translate into law. Even if we confine ourselves to a legal definition of child pornography, the concept is elusive. Legal definitions of both "child" and "child pornography" differ globally and may differ even among legal jurisdictions within the same country.

The legal definition of a "child" varies among nations. The UNCRC defines a child as a person under 18 years of age. This definition, however, is far from being universally adopted. For example, in all Australian States and Territories, child pornography legislation defines "child" as a person under 16 years of age. In Canada (Penal Code Sec. 163), a minor, for purposes of child pornography, is a person under 18 years of age. In various jurisdictions of the United States (U.S.), minors as young as 15 may legally consent to sexual activity with an adult. However, that same adult could not create, distribute, or possess a visual record of that activity because federal child pornography statutes (18 U.S.C. 2252, 2256) define a minor as any person under that age of 18 years.

Despite national differences, some international bodies have been able to arrive at common definitions of child pornography, most of which focus on visual, rather than written material. The Council of Europe defines child pornography as "any audiovisual material which uses children in a sexual context." Council of Europe, Recommendation R(91)11 and Report of the European Committee on Crime Problems (1993).

International Criminal Police Organisation ("INTERPOL") delegates define child pornography as "the visual depiction of the sexual exploitation of a child, focussing on the child's sexual behaviour or genitals." Interpol Recommendations on Offences Against Minors, INTERPOL 61st General Assembly (1995)." [8]

Der er tale om (rigtige) børn, ikke animerede børn. Animerede figurer har ingen juridisk alder, da de sjovt nok ikke findes (og ikke er født på noget tidspunkt). Givet den ovenstående definition, så er animeret børneporno ikke børneporno, da der ikke er børn i animeret børneporno.

Man skulle næsten tro, at politikerene med vilje forsøgte at utydeliggøre den tydelige skelnen mellem børneporno og animeret børneporno når de laver udtalelser såsom Karen Hækkerups:

”»Det er jeg helt resistent overfor. Jeg har hørt ytringsfriheden blive brugt til meget mærkeligt, men at legitimere børneporno gennem ytringsfriheden er helt grotesk«”[3]

Udtalelsen får en helt anden klang når man tilføjer den nødvendige klarhed:

”»Det er jeg helt resistent overfor. Jeg har hørt ytringsfriheden blive brugt til meget mærkeligt, men at legitimere *animeret børneporno* gennem ytringsfriheden er helt grotesk«”

Danmark er det eneste land i Skandinavien/Norden som...

Det nævnes mange, mange gange at Danmark er det eneste land i Skandinavien/Norden^I, som ikke har en lov mod animeret børneporno. Lad os se på nogle eksempler:

”Danmark er det eneste land i Skandinavien, hvor noget børneporno er lovligt.

[...]

Det har man i flere andre lande taget konsekvensen af, og blandt andre har både Norge og Sverige valgt at gøre den animerede børneporno ulovlig.

[...]

I Sverige, hvor animeret børneporno er ulovligt, er hjemmesiderne et velkendt fænomen.

I Disse betyder ikke det samme, men det er irrelevant for dette essay om nogle brugte det forkerte ord.

[...]

Han er bekymret for, at man omfatter animationer i loven, som man har gjort i Norge og Sverige

[...]

»Det inspirerer folk til at misbruge børn seksuelt. Jeg synes bestemt, vi skal se på, hvordan man har gjort i de andre lande, som vi normalt sammenligner os med,« siger Peter Skaarup.»

[2]

»Den 'fiktive' form for børneporno er - modsat de øvrige skandinaviske lande - tilladt i Danmark, men det helt urimeligt, mener socialdemokraterne, der får ubetinget opbakning fra SF og Dansk Folkeparti.» [3]

»Ja, vi ved at Danmark er det eneste land i Norden, der ikke har et forbud mod det. Det er selvfølgelig ikke i sig selv et argument for at Danmark skal have det, men det virker umiddelbart absurd på mig, at vi ikke har det.» [6]

Osv. Der lægges tilsyneladende en stor vægt på hvad der er blevet gjort i andre skandinaviske lande. Men hvorfor denne store emfasis? Hvorfor ville det som SF's Karina Lorentzen Dehnhardt mener »det virker absurd, hvis Danmark skal være det eneste land, der tillader animeret børneporno.« [3] være absurd hvis Danmark var det eneste land (i hvad? Skandinavien, Norden, verden?) uden en lovgivning mod animeret børneporno?

Kunne det ikke tænkes, at det var en fejl at disse andre lande har indført en sådan lovgivning? Jeg ser ingen grund til at tro, at det er en god ide at indføre en lov blot fordi at Sverige og Norge har indført en lign. lov.

Hvis politikerne ikke mener, at det, at andre lande i Skandinavien har indført lign. love er en god grund til at indføre en sådan lov i Danmark, hvorfor bliver de så ved med at nævne det? (jf. det sidste citat) Derimod havde Peter Skaarup fat i det rigtige når han sagde at »Jeg synes bestemt, vi skal se på, hvordan man har gjort i de andre lande, som vi normalt sammenligner os med». Det kunne jo være, at disse love ikke hjælper en disse i de andre lande og derfor i bedste fald er spild af tid og penge at indføre.

Begrundelse for indførelse - Puritanisme eller rational politik?

Hvad er den egentlige begrundelse eller motivation for at indføre denne lov og lign. love? Er det nok at størstedelen af befolkningen finder noget usmageligt? I så fald bør vi snart begynde med at

forbyde en række andre slags porno som størstedelen af befolkningen finder usmageligt, og sikkert også en række film og bøger og alt muligt andet. Jeg ser ingen grund til at tro, at blot fordi at størstedelen af befolkningen finder noget usmageligt, så bør det forbydes. Men det kunne godt tyde på, at nogle politikere forsøger at få loven gennemført blot fordi, at de finder det usmageligt.

Overvej:

»Så er min personlige holdning, at børnepornografi er et så modbydeligt fænomen, at der nødvendigvis må gribes yderligere ind,« siger [Trykkefrihedsselskabets formand Lars Hedegaard]. [5]

Hvis man læser efter i de kilder jeg har kunnet finde, så finder man ikke en eneste konkret undersøgelse, men højst nogle vage eller uklare udtryk om unavngivne ”forskere” eller uidentificeret ”forskning”. Dog nævnes en enkelt ekspert på området. Lad os starte med nogle eksempler på det første:

”Forskere peger på, at animeret børneporno kan have nøjagtig samme effekt på potentielle krænkere som rigtig børneporno. Forskning i krænkeradfærd viser, at brugen af børneporno kan fungere som en glidebane mod, at pædofile begår rigtige overgreb.” [1]

Hvilke forskere? Hvilken forskning? Dette er ligesom når man begrundet sine holdninger med ”de kloge siger at ...”. Ja ja, det er fint. Hvilke kloge siger hvad? En sådan begrundelse er ubrugelig.

”Behandlere peger på, at animationerne kan føre til brug af rigtige billeder og i sidste instans misbrug af børn.” [2]

Hvilke behandlere? Bemærk flertallet. Der er kun tale om en enkelt behandler i artiklen. For at man kan bruge appeller til autoritet til noget i politisk øjemed, så bør man undersøge hvad konsensus blandt de relevante eksperter er, men dette er tilsyneladende ikke blevet gjort. Man har blot fundet en eller et par eksperter som var enig med sig selv og fået lavet et interview. Dette duer ikke som nogen god begrundelse for at indføre love. Det er mig ubekendt hvad konsensus er, hvis der overhovedet er nogen konsensus om hvorvidt animeret børneporno er skadeligt dvs. forårsager at folk krænker børn (og i hvilken grad forårsager?). I det mindste bør man have et par videnskabelige undersøgelser som stærkt indikerer dette før at man begynder at fjerne folks frihed. Jeg kender ikke til sådan nogle undersøgelser, og ingen konkrete undersøgelser er nævnt i alle de artikler om emnet jeg kunne finde. Ikke engang i hvad man skulle forvente var et seriøs skrift, nemlig selve forslaget til folketingsbeslutningen [1].

Det eneste man finder er mere eller mindre spekulative teorier om hvad animeret børneporno forårsager. Overvej:

”Forskere peger dog på, at den animerede børneporno kan have nøjagtig samme effekt på de potentielle krænkerere, som den ‘rigtige’ børneporno.

Når de pædofile opdager, at andre har samme fantasier om børn, er det især det fællesskab, der kan skubbe potentielle krænkerere tættere på reelle overgreb.” [2]

”»Folk, der ser animeret børneporno, bliver fastholdt i en krænkeradfærd og ikke konfronteret med, at det er forbudt at gøre de her ting i virkeligheden. Derfor kan det lede til disse mennesker i retningen af almindelig børneporno og rigtige overgreb«, siger retsordfører i Socialdemokratiet, Karen Hækkerup.” [3]

”»De vil ikke kunne skelne mellem fantasi og virkelighed og vil dermed lade sig suge ind i det pågældende univers og blive så optaget af det, at de også vil prøve det i virkeligheden.«” [4]

”»Det bliver ikke bare ved fantasien, og derfor skal vi have lukket det hul i lovgivningen.«” [5]

”Forskning i krænkeradfærd peger på, at brugen af børneporno kan fungere som en slags glidebane hen mod, at de pædofile begår reelle overgreb. Psykolog og forsker på Rigshospitalets Sexologiske Klinik, Thomas Hammerbrink, mener, at animationerne kan være et led i den proces. Han citeres for at sige: ”Den pædofile når til et punkt, hvor det ikke længere er nok blot at se på børneporno. Det accelererer, og nogle bukker under og ender med at forgribe sig på børn. Jeg kan slet ikke se, hvorfor animationerne ikke skulle have nøjagtig samme effekt på potentielle krænkerere.”” [6]

Konsistent med alle de ovenstående udtalelser, er en teori om, at det i virkeligheden ikke er videnskabeligt evidens der motiverer disse politikere til at fremsætte/støtte sådanne lovslag, men deres egen puritanisme, deres modstand mod hvad de mener er modbydeligt eller usmageligt. If. teorien er disse unavngivne forskere (med mindre at de alle sammen refererer til Thomas Hammerbrink) blot efterrationaliseringer, som mennesker er meget gode til at lave.

For mig at se, er der ikke nok evidens hverken for at tro, at der er nogen stor sammenhæng mellem animeret børneporno og overgreb på børn eller for at tro på en efterrationaliseringsteori. Tiden må vise.

Glidebaneargumenter

Mange modstandere af forslaget fremsætter glidebaneargumenter. Glidebaneargumenter fungerer ved, at pointere at hvis man gør x, så åbner det op (i en eller anden forstand) for y, z, t, s etc. og at y,

z, t og s, er slemme. Som et eksempel overvej:

»Hvis vi vil forbyde denne type animationer, så begynder vi betænkeligt at nærme os noget, der ligner officiel censur,« siger vikarierende politisk ordfører Tina Nedergaard (V).» [5]

»Jurist Bjørn Elmquist mener ikke, at en stramning af loven er vejen frem. Han er jurist og formand for Retspolitisk Forening, som er en sammenslutning af jurister, der arbejder for at sikre borgernes retssikkerhed. Han er bekymret for, at man omfatter animationer i loven, som man har gjort i Norge og Sverige, fordi han mener, at det vil gå ud over ytringsfriheden og retssikkerheden.

»Hvad med voldelige film? Eller computerspil? Ville det være rimeligt, at det i det ene tilfælde er helt straffrit at skyde 30 personer i et computerspil, men at se nogen tage bukserne af et tegnet lille barn, det skal straffes?« siger Bjørn Elmquist.

»Det er uholdbart, at der skal være forskel i lovgivningen på den måde. Så skal man jo lovgive om alt.«

Samme bekymring lyder fra formanden for Dansk Tegneserie Råd, Thomas Thorhauge, som er avisillustrator og tegner.

»Jeg er selv far og har al mulig forståelse for, at man føler sig stødt over den slags animationer. Men hvor skal grænsen så gå mellem, hvad man må tegne, og hvad man ikke må tegne?« spørger han. Thomas Thorhauge er urolig ved tanken om, at loven skulle skærpes. Han mener, at det ville indskrænke folks muligheder for at ytre sig visuelt. Han er især bekymret for, at kunsten kommer i klemme, hvis man skærper loven.» [2]

Den underliggende pointe er, at hvis man forbyder animeret børneporno blot fordi, at det *kan* (i en eller anden udefineret forstand) 'inspirere' pædofile til at lave overgreb på børn, så bør man ligeledes, per analogisk ræsonnering, forbyde voldelige videospil, voldelige bøger, og i vid udstrækning fiktion, hvor en person som man *kan* identificere sig med som læser, begår ulovligheder, fordi at dette *kan* inspirere folk til at begå ulovligheder. Der virker ikke til at være nogen grænse for hvad man efterhånden kan forbyde, hvis sådanne argumenter som det ovenstående er en god begrundelse for at forbyde noget. Dette er tilsyneladende første skridt på vej mod en total statslig kontrol af kulturen alt efter hvad der kan 'inspirere' til ulovligheder.

Overvej:

»Retsordfører Tom Behnke (K) tøver med at tilslutte sig forbuddet.

»Når vi taler børneporno, er det noget, vi tager meget alvorligt. Synderne skal straffes hårdt

og konsekvent. Men når vi taler animeret børneporno, er det en anden situation. Det er jo fiktivt, og der er ikke nogen børn, der har lidt overlast eller taget skade i fremstillingen af materialet - i modsætning til med virkelig børneporno«, siger han.

[...]

Tom Behnke maner imidlertid til besindelse og peger på, at det er børnene, det handler om - ikke tankerne.

»Det er en offerløs situation, og derfor er jeg noget skeptisk over for forslaget. For hvad er det egentlig, man straffer for? Det næste bliver jo, at vi skal se ind i hovedet på folk og straffe dem for deres tanker«, siger den konservative retsordfører.

[...]

Men det videnskabelige bevis eksisterer allerede, siger psykolog hos Red Barnet, Kuno Sørensen. Der er nemlig en risiko for, at de seksuelle handlinger som børnene udsættes for på tegninger og film, kan inspirere nogle til at prøve det i virkeligheden.

»Forskning viser, at en sårbar og udsat gruppe vil kunne lade sig påvirke af det her«, fastslår han.

[...]

Lignende mekanismer ses således hos personer, der spiller voldsspil, læser anoreksi-manualer eller fordyber sig i racistiske og nazistiske tekster på internettet, fortæller Kuno Sørensen.

»De vil ikke kunne skelne mellem fantasi og virkelighed og vil dermed lade sig suge ind i det pågældende univers og blive så optaget af det, at de også vil prøve det i virkeligheden.«»

[4]

Man skulle næsten tro, at Kuno Sørensen forsøgte at lave min pointe om glidebanen. Han nævner jo selv de næste ting på listen som man, med en lign. begrundelse, kunne forbyde.

Lad os sige, hypotetisk, at animeret børneporno forårsager overgreb

Følger det derefter, at vi bør forbyde det? Nej. Det ville stadig være et spørgsmål om at veje konsekvenserne.

For det første, ville en sådan lovgivning hjælpe? Nu er det blevet nævnt, at man kunne lukke eller blokere sådanne hjemmesider, men sådanne blokeringer er utroligt lette at komme udenom, og hvis en person ville komme uden om dem, så ville han let kunne gøre det. Det er ikke muligt at blokere

indhold på nettet uden en enorm mængde overvågning (á la som i Kina) eller en total omstrukturering af internettet. Dette bliver klarere endnu når man tænker på, at folk kan gøre ting for at undgå denne overvågning/kontrol. Alternative DNS-servere, proxy-servere og VPN forbindelser gør det umuligt sådan som nettet fungerer pt. at overvåge/kontrollere folk på nettet. Folk med mere forstand på det end mig, kan uden tvivl nævne en række andre små tiltag som man kan komme uden om de fleste blokeringsystemer med.

Har man undersøgt om den animerede børneporno er blevet sværere at tilgå i Sverige og Norge? Det virker meget relevant, og svaret er med meget stor sandsynlighed ”nej”, pga. de ting jeg nævnte ovenover.

For det andet, uanset om lovgivningen virker (reducerer overgreb på børn) så skal det overvejes om det er fornuftigt at indføre den ifht. de ting som følger med. Hvis lovgivningen virker kun i ringe grad, men medfører store omkostninger pga. den forøgede overvågning/kontrol der skal til, så bør man overveje om det ikke er en bedre ide, at bruge pengene på en mere effektiv måde, fx bedre behandling af pædofile, som jo ofte ikke holder sig til at lave overgreb på børn en gang, men gør det mange gange. Det er et spørgsmål om pris/effekt i metaforisk forstand.

Overvej følgende citat fra den amerikanske højeste ret (Supreme Court):

"The Government submits further that virtual child pornography whets the appetites of pedophiles and encourages them to engage in illegal conduct. This rationale cannot sustain the provision in question. The mere tendency of speech to encourage unlawful acts is not a sufficient reason for banning it. The government cannot constitutionally premise legislation on the desirability of controlling a person's private thoughts. First Amendment freedoms are most in danger when the government seeks to control thought or to justify its laws for that impermissible end. The right to think is the beginning of freedom, and speech must be protected from the government because speech is the beginning of thought.

To preserve these freedoms, and to protect speech for its own sake, the Court's First Amendment cases draw vital distinctions between words and deeds, between ideas and conduct.

The normal method of deterring unlawful conduct is to impose an appropriate punishment on the person who engages in it. The government may not prohibit speech because it increases the chance an unlawful act will be committed at some indefinite future time.

The government may suppress speech for advocating the use of force or a violation of law only if such advocacy is directed to inciting or producing imminent lawless action and is

likely to incite or produce such action.

There is here no attempt, incitement, solicitation, or conspiracy. The Government has shown no more than a remote connection between speech that might encourage thoughts or impulses and any resulting child abuse. Without a significantly stronger, more direct connection, the Government may not prohibit speech on the ground that it may encourage pedophiles to engage in illegal conduct."[visse dele unldadt] [7]

Der er vise ord blandt det ovenstående, også selvom nogle af delene er irrelevante for dansk politik fordi, at vores grundlove ikke er ens.

Forbeholdet i den svenske lov

Det bliver flere gange nævnt at den svenske lov har en særlig undtagelse, som gør den mindre problematisk. Betragt:

”Den svenske lovgivning har en undtagelse i loven om, at »materiale, der har kunstnerisk, medicinsk, videnskabelig eller lignende værdi«, ikke bliver betragtet som børneporno, og derfor heller ikke er ulovlig. Björn Sellström fra det svenske politis IT-afdeling mener derfor ikke, at loven har været problematisk i Sverige.

»Selvfølgelig kan der være situationer, hvor det er svært at skelne mellem, hvad der er kunst, og hvad der ikke er. Men det må jo vurderes fra gang til gang,« siger han.” [2]

Problemet er åbenlyst for alle der nogensinde har tænkt en smule over hvad i alverden ordet ”kunst” mon betyder. Generelt, hvis man gerne vil vide hvad et ord betyder i normale kontekster, så bør man slå det op i et normalt leksikon eller en normal ordbog. Lad os prøve sidstnævnte:

”1. skabende virksomhed inden for billedkunst og også inden for fx musik, litteratur og film, samt produkterne heraf

[...]

2. (pl. -er, -erne) en færdighed som man behersker

[...]

3. kunster gale streger og unoder = LØJER” [10]

Definition 2 og 3 er irrelevante og definition 1 er så inkluderende, at (stort set?) alting med rette kan kaldes for kunst.

Dette dur ikke, lad os prøve et leksikon så. Vi antager at det dansk ord ”kunst” kan oversættes

direkte eller meget tæt på til engelsk ”art” og derefter kikker vi på Wikipedia:

”Art is the process or product of deliberately arranging elements in a way that appeals to the senses or emotions. It encompasses a diverse range of human activities, creations, and modes of expression, including music, literature, film, sculpture, and paintings. The meaning of art is explored in a branch of philosophy known as aesthetics.”[11]

Denne definition har samme problem (hvis det da er et problem) med at stort set alting med rette kan kaldes for kunst. En pædofil ville i hvert fald sagtens kunne påstå, at hans børneporno film er kunst da de ”appellerer til hans sanser og følelser” (næsten direkte oversat). Hvis det skal forstås sådan, at det skal appellere til en stor befolkningsgruppes følelser eller sanser, så er det heller ikke noget problem da børneporno generelt er afskyet af de fleste mennesker og effekten er opnået. Hvis der skal være tale om en positiv appellering, så findes der masser af eksempler på ting som normalt betragtes som kunst, men ikke er det

Vi ser dermed, at med en sådan undtagelse, så er loven enten arbitrær (da det er nogenlunde arbitrært hvad der lige bliver godtaget som kunst) eller ubrugelig (da alting med rette kan siges at være kunst).

Symbolpolitik

Sidst bør man overveje om en grund til at nogle politikere er ude efter den animerede børneporno er, at det sender et symbol til befolkningen om, at disse politikere ikke er levebrødspolitikere som ikke laver noget, men som forsøger at gøre en forskel. Sådanne symbolpolitiske handlinger er nogle gange direkte skadelige for samfundet. Jeg vil ikke gøre mere ud af denne pointe, men se dette essay. [9]

Referencer

1. B 133 Forslag til folketingsbeslutning om forbud mod animeret børneporno. - http://www.ft.dk/dokumenter/tingdok.aspx?samling/20091/beslutningsforslag/B133/som_fr_emsat.htm
2. En helt legal form for børneporno - <http://www.information.dk/221349>
3. S vil forbyde lovlig børneporno - <http://politiken.dk/politik/article902997.ece>
4. Konservative forsvarer animeret børneporno - <http://politiken.dk/politik/article903633.ece>
5. Ytringsfrihedsforkæmpere i strid om børneporno - <http://www.information.dk/224815>
6. Skal animeret børneporno forbydes? - <http://www.sf.dk/default.aspx?>

[site=karinalorentzens&func=weblog.entryview&eid=88406](#)

7. ASHCROFT V. FREE SPEECH COALITION (00-795) 535 U.S. 234 (2002) -
<http://www.law.cornell.edu/supct/html/00-795.ZO.html>
8. Child porn - <http://www.crime-research.org/news/03.08.2004/537/>
9. Tragisk symbolpolitik og den heroiske politiker -
<http://blog.politiken.dk/kappel/2009/11/04/tragisk-symbolpolitik-og-den-heroiske-politiker/>
10. Politikens Nudansk Ordbog med etymologi © 2005 JP/Politikens Forlagshus A/S 3. udgave,
1. oplag 2005
11. Art. (2010, February 17). In Wikipedia, The Free Encyclopedia. Retrieved 20:40, February
19, 2010, <http://en.wikipedia.org/wiki/Art>